

1992.
DECEMBER

INGYENES
PRÓBASZÁM

Üzenet

■ A VASSZÉCSENYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA ■

**Tisztelettel köszöntöm
községünk polgárait
és minden
kedves olvasónkat!**

Sárga színű, stencilezett „Tájékoztató”-val kezdtük 1990 októberében, mert fontosnak tartottuk magát a tájékoztatást. A kezdetleges módszerrel készült irományt – amit sokan alig tudtak elolvasni – higgyék el, ugyanannyi energiába telt megírni, mint később a fénymásolt HÍRLEVELET. Az első néhány szám után azonban le kellett kicsinyíteni, takarékosági okokból. Ez a mostani talán már újság, vagy legalábbis egy igazi LAP!

Megváltozott a megjelenési forma, kibővült a tartalom, így hát a kicsit szokványos HÍRLEVELEL cím helyett, a több gondolati tartalommal is rendelkező ÜZENET került a címlapra.

Van azonban, ami nem változott. Továbbra is fő célunk a minél szélesebb körű tájékoztatás. Ezért ingyenes, és ezért kézbesítjük ki minden vasszécsenyi családnak. Az eddigi gyakorlatnak megfelelően továbbra is havonta tervezzük a megjelenetést; mindaddig, amíg lesz miről írni...

A lap – mint helyi média – arculata a következőképpen alakul: a címlapon a községünkben történt jelentősebb eseményekről tudósítunk (reméljük minden hónapra jut legalább egy), a belső oldalakon közérdekű információkat, cikkeket közlünk, majd az egyházközségi, ifjúsági és sport hírek zárják a sort. Alkalmom nyílhat a továbbiakban sokféle érdekes, talán a köztudatunkat is jó irányba formáló írások megjelenítésére, de a humorról sem mondhatunk le.

Majdnem megfellebbeztem a HIRDETÉSEK-ről! Azt ugyan még álmunkban sem gondolnánk, hogy ezekből fenn tudjuk tartani a lapot, mégis nagyon sokat könnyíthetnek a kiadás anyagi terhein, amit egyelőre a próbafizetés az önkormányzat vállalt magára.

Idővel elképzelhető, hogy a szomszédos községek is kedvet kapnak a társuláshoz, hiszen sok tekintetben egymásra vagyunk utalva.

Reméljük, újabb kezdeményezésünkkel örömet szerezhetünk a józan többségnek, és a közölt információkkal esetenként még segíteni is tudunk néhány – a helyi polgárokat érintő – kérdésben. Csupán azt kérjük: „vegyék a lapot”!

Tisztelettel:
Varga Dezső
polgármester

Dr. Pungor Ernő avatta fel a vasszécsenyi tornacsarnokot

November 21-én délelőtt 11 órakor ünnepélyes keretek között adták át az iskola bővítményeként felépített tornacsarnokot. Ebből az alkalomból érkezett Vasszécsenybe dr. Pungor Ernő tárca nélküli miniszter, akadémikus, aki e falu szülöttje. Az avatási ünnepségen jelen voltak a képviselő-testületek, tanárok, diákok, szülők és vendégek, valamint a létesítmény tervezője, kivitelezője.

A várva várt esemény az átadást szimbolizáló nemzetiszínű szalag átvágásával kezdődött. Majd a Himnusz elnéklése után Varga Dezső polgármester a három önkormányzat (Vasszécseny, Tanakajd, Csempeszkopács) nevében mondott köszönetet a szakembereknek, kivitelezőknek, szülőknek, tanároknak, tanulóknak, akik elősegítették, hogy az évtizedek óta várt pillanat elérkezzen. Az igény mindig nyilvánvaló volt, de sosem volt elegendő pénz a megvalósításához – foglalta össze egy mondatban az építkezés szükségességét Varga Dezső, később hozzátette: talán sohasem lett volna tornacsarnokunk, ha a kormány javaslatára a parlament nem szavazta volna meg azt a 6 millió forintos állami céltámogatást, amit a beruházáshoz kaptunk. A költségek már így is meghaladták a 15 milliót.

Ezek után dr. Pungor Ernő köszöntötte az egybegyűlteket. A miniszter úr emlékezett arra az időszakra, amikor a vidék elnyomás alatt volt. Ám Vasszécsenyben kultúrház épült, 1932-ben színjátszó csoport alakult, az itt élő emberek törekvésének, akaraterejének bizonyítékául. Visszaemlékezett arra a tornaterem nélküli iskolára, melyben tanulmányait kezdte, ahol csak az udvaron vagy a padok között lehetett tornázni néhanapján. De mindenekelőtt fontos az – hallhattuk –, hogy a tanulás és a munka mellett az ember megővja egészségét.

A miniszter úr azzal fejezte be ünnepi beszédét, ha legközelebb Vasszécsenybe jön, szeretné látni: ez a község (vagy a három falu valamelyike) megint előbbre lépett-e valamiben. Ehhez kívánt jó egészséget és további kitartó munkát mindenkinek.

Ezt követően dr. Tóth Jenő plébános felszentelte a tornacsarnokot és Isten áldását kérte ahhoz, hogy testben úgy, mint lélekben gazdagodjanak, akik az épületet használatba veszik.

Az ünnepi beszédek sorát Hatz Csaba, az iskola igazgatója zárta. Az ókori görögök sportszeretetét említette példaként: már akkor állították, hogy az aritmetika, geometria, retorika tudományának elsajátítása mellett időt kell szakítani a testi erők fejlesztésére is. Az intézmény igazgatója megígérte, lehetőség biztosít ahhoz, hogy a sportolni vágyó emberek kulturált körülmények között használhassák a létesítményt.

A műsort színesítette az iskola három tanulójának szavalata és alkalmi tornacsoportjának bemutatója. Az események sora délután családi sportvetélkedővel ért véget.

Reméljük, hogy a komfortos, mai igényeknek megfelelő kialakítású tornacsarnok a felnövekvő nemzedékek testi-lelki fejlődését, épülését szolgálja majd. Mert – ahogy a régi latin mondás tartja: mens sana in corpore sano – vagyis: ép testben ép lélek!
(Cz. B.)

Születésnap beszélgetés dr. Tóth Jenő plébánossal

Gyakran végzünk számadást életünkben, ki-
ltképpen akkor, ha elérkezünk egy dátumhoz,
fordulóhoz. Olyankor visszaperlegnek előt-
nk az évek, történetek, akárcsak a filmkockák.
Éhany évtized felidézése is egyszer távolinak,
áskor közelinek tűnhet. Ám mindenki életében
annak olyan események, amik nem felejtethők,
ég fél évszázad távlatából sem. Sőt, az idő
ulásával kristálytisztává válnak egyes pillana-
k, talán tudatos irányítás nélkül is meditálásra
ényszerítenek bennünket. Különös értelme, je-
ntősége lesz mindennek. Aztán a filmkockák-
ól összeáll a film; mely a saját életünk, ami nem
sméltódik. Ilyen alkalomból beszélgettem köz-
égünk plébánosával: dr. Tóth Jenővel. (A továb-
biakban tanár úrnak szólítom, ugyanis a hittanon
kívül a zenetanárom is Ő volt.)

– *Mikor és hogyan került Vasszécsenybe?*

– 1956-ban indultam, aztán '57 lett belőle.
Nagynéném (édesapám testvére, sz. Tóth Mária)
itt lakott Vasszécsenyben, az akkori kántor-tanít-
ó Biró István felesége. Pista bácsi nyugdíjba
ment, és szükség volt a faluban kántorra. Egyéb-
ként nem született gyerekük és kértek, hogy jöj-
jek ide; öregségükre gondozzam – ha kell –
ápoljam őket. Mielőtt valóban Szécsenybe jöt-
tem volna, már kétszer megbeszéltem mindent a
Mariska néniel. Mert ez olyan szép hely, olyan
szép terület, hogy úgy gondoltam, itt maradok
életem végéig – mint kántor, én megéletem. Előtte
Pázmádon voltam, onnan kerültem börtönbe
1956. február 23-án. Azzal a feltétellel engedtek
ki december 6-án, hogy többet nem leszek kán-
tor... Nem sokkal ezután utaztam ide Vasszé-
csenybe, és a buszon valaki megkérdezte tőlem:
„Hova megy, kántor úr?” – Nyugatra – mon-
dtam. Nem kellett több, ennek a szónak olyan
súlya volt, hogy mindjárt rendőri felügyelet alá
kerültem. Egy évig még Pázmádon laktam, de
másnak volt szüksége a kántorlakásra, úgy em-
lékszem, egy rendőr költözött a helyemre. Ezt
már nem tudom pontosan. A lényeg az, hogy a
lakást átadtam, de továbbra is rendőri felügye-
let alá tartoztam. Végül két teherautóval 1957.
augusztus elején érkeztem meg Vasszécseny-
be.

– *A faluban milyen volt a fogadtatás, az első
benyomás?*

– Nagyon szívesen fogadott a kanonok úr: Kis
József. Először kipróbálta a hangomat, játéko-
mat, kíváncsi volt arra, hogy megfelelek-e majd
kántornak.

– *Akkor volt egy kis „felvételi vizsga”?*

– Ha-ha, volt ám! Húsz évig a kanonok úr
mellett tevékenykedtem, mint kántor és káplán.

De összesen 24 évig voltam eltöltött pap. Eleinte
kántorságból éltem, Bajóton, Nyergesújfalun,
Pázmádon, aztán csak úgy Vasszécsenyben. A
kántorság mellett tanítottam és a növendékeim-
ből lettek később a kántorok: Jutka, Márti, Pityu
meg a Dezső.

– *Emlékszik még arra, hogy ki volt az első
tanítványa?*

– 1963-ban a Horváth Marika, akkor járt gim-
náziumba. A tanítóképzdőbe a felvételijéhez kel-
lett bizonyos zenei alapismeret. Nagyon titkos és

tilos volt ám ez, házhoz jártam, vettem neki egy
tangóharmonikát, azon tanítottam. Nagyon
ügyes volt. Általában a tanítványaim némi zenei
műveltségre kívántak szert tenni. Szám szerint
kb. 25–30 növendékem volt.

– *Milyen fontos állomások voltak életében,
amik évszámokban is megemlíthetők?*

– Nehéz ám így visszaemlékezni..., de meg-
próbálom.

– *Segítek, az elsőt én is tudom... bár az még
'57 előtt történt: 1917. november 7-én!*

– ... Igen, akkor születtem..., mikor a „Szov-
jetunió”. Lényeges volt a négyyszólamú énekkar
létrejötte, aztán a szüleim halála 1962-ben és
63-ban. 1964-ben volt osztályfőnököm nekem
ajándékozta a ráckevei kastélyt, ha gondozom,
eltemetem őket. Sokat jártam oda. Aztán 1965
fontos dátum volt, az Amerikában élő öcsém
küldött egy Moszkvicsot. Ez volt az első autóm,
attól kezdve könnyen mozgogtam. 1972-ben meg-
halt a Biró igazgató, 73-ban mentem ki először
külföldre Zakopánéba, utána Rómába.

– *Tanár úr tanult is Rómában, úgy hallottam.*

– Nem, Torinóban, azért tudok olaszul. De a
tanulmányaimat tényleg Rómában fejeztem vol-

na be, ha a háború közbe nem jön. Így aztán
Pesten doktoráltam.

– *Milyen nyelveken beszél? Amiről én tudok:
az a latin, héber, olasz.*

– Még a görög, sumér, akkád, arab nyelveket
is tanultam, de ezeket az ember elfelejti. Kihalt
nyelvek már. A héber az fontos, azt tudni kell.
Folytatom a dátumokkal: 1977-ben meghalt a
kanonok úr, és a Mariska néni (nagynéném).
Attól kezdve lettem Szécseny, Lipárt plébánosa
a kanonok úr utódaként.

– *Lassan napjainkhoz érünk az évszámok
szerint, viszont szeretném azt megkérdezni, hogy
a rendszerváltás milyen fordulatokat hozott a
80-as évek végén ebben a tevékenységben?*

– 1989-ben Bors elvtárs azt mondta, hogy
visszaadja a színházat és a vele összefüggő 10–
15 szobát a Szalézi Intézetnek. Ez augusztus
16-án megtörtént és én rögtön az intézet igazga-
tója lettem.

– *Úgy tudom, hogy ezt megelőzően zeneigaz-
gató is volt a tanár úr!*

– Hogyne, 85-ben a püspök úr felkért a kán-
tor-tanfolyam szervezésére. Ez külön élmény
volt. Innen indultak a KINGA énekkar gyökerei.
A „Böbét”, Mihalikné Krémer Erzsébetet is on-
nan hívtam ide Vasszécsenybe karnagynak. Az-
után 1990-ben megalakítottam a cserkészcsapa-
tot, november 11-én volt az első fogadalom. Ez
a LISZT cserkészcsapat; Lipárt–Szécseny–Tana-
kajd nevéből. Jelenleg a három templomban mi-
sések... közben helyettesíték, ez így elég sok.
Hittan tanítók 1–8. osztályig, külön egyesülete-
ket hoztam létre a három faluban. Szécsenyben
Spero = remény néven, Lipárton Credo = hiszek,
Tanakajdon pedig OMBI (ez mozaikszó), a sar-
kalatos négy erényből tevődik össze: okosság,
mértékletesség, bátorság, igazságosság).

A tanár úr ötletei kifogyhatatlanok, a gyerekek
nyelvén most is éppen úgy ért, mint 20–30 évvel
ezelőtt.

Kíváncsi, hogy még sokáig őrizze meg ezt a
szellemi, testi frissességét. Amire azt felelhet-
nénk: ámen; mert a 80. majd utána a 85. szüle-
tésnap beszélgetésre még tartogatok meglepeté-
seket!

*

Hetvenötödik születésnapja alkalmából a
KINGA énekkar ünnepi műsorral köszöntötte a
plébános urat, aki saját könyvtárában sok ezer
híres kötet között fogadta a vendégeket. Elsőként
Pungor Gyula egyházközségi gondnok mondott
rövid beszédet, később Sebestyén Regina szava-
lata, Markó Róbert hegedűszáma következett.

Czetter Bea

FIGYELEM!

Ha egyedi ajtóra, ablakra,
a lakásában bármilyen be-
épített szekrényre van szük-
sége, rendelje meg nálam, le-
gyártom.

SIMON ZOLTÁN

asztalosmester

Vasszécseny, Ady Endre u. 32

FRISS a nevünk,
friss az árunk,
kenyeret, meleget,
vásároljon nálunk!

Sütődei boltunk december 1-től hét-
főől péntekig este 18–19 óráig várja
kedves vásárlóit.

Száraz kenyeret, zsemlet is árusít-
unk, valamint szővött műanyag
lisztesszák 25 Ft/db áron kapható.
Disznótorokra zsemlerendelést fel-
veszünk.

FRISS KFT. Sütőde
VASSZÉCSENY

Kutyatemetés – szertartással

Nemrég történt, október vége tájékán, hogy házunktól kb. 50 méterrel arrébb az
esti órákban kutyát ütött el egy autó.

A hegylábú temetése ugyan azt illetné, aki elött az eset történt, ám valamilyen
ismeretlen eredetű okból reggelre a tetem elénk teremtetett, ránk ruházván a
történet. Gondolva a szertartás kivitelezésének nehézségeire – lévén rókaveszettség
és kutyatemetés ideje – előkerítettük a falu hivatalos „kutyatemetőjét”, mivel még egy
negylábú sem maradhat temetetlenül a föld felett. A végzettséget megadván a
kíméletlen körülmények között végzett jószágnak, elvitettük és eltemettük.

Kőborkutyák és egyéb autók közt óvatlanul kószáló jószágok figyelem! Nem
mindegy, hogy hol és főképpen kinek a portája elött üttetik el! Avagy: Ezerről
legalább nem mondhatja senki sem, hogy a téma nem az utcán hever...

(Cz. B.)

December van, olykor egész nap ködfelhőben remeg a levegő. A természetben lezárul és egyben újraéled egy korszak az évszakváltás következtében. Kívül még zizeg az őszi varázsa, de az élővilág számos tagja lelkében már ott a csend. Az erdők zenéje is egyre inkább elhalkul, a szarvasok bőgését vaddisznórőfögés és olykor egy-két megriasztott fácán sikoltása váltja fel.

Azok az állatok, amelyek nem kerültek puskavégre, már készülődnek. Sűrűsödik rajtuk a bunda, a vastag írha alatt a nyári jó falatok őrzője, az esélyt, az életet hordozó tartalék. Közülük a gyenge megfagy, elpusztul, elhullik. Hiába, a természet is válogatós fajta! Ám a vadcsapason a nyomok jelzik: az erdővilág szereplői még jelen vannak. A színpad egyelőre nem üres, égnek a „reflektorok”, csupán a nézőtér csendesedett el. A szereplők már jelmezben várják a lehulló leplet, a hófüggönnyet, aminek érkezése mindig váratlan, meglepetésszerű.

Tél eleji gondolatok

(Kinek mit jelent a remény?)

A növényvilágban a termékenység utolsó jelképét őszi kikericsnek hívják. Ez a makacs, lila szirmú virág teljesen magára marad őszi végére. Hasztalan kínálja virágpornait, világít a zöldesszürke homályban. A hűvös hajnalok megdermesztik a rovarvilág beporzásra képes tagjait, sokszor a poszméhek utolsó hímjei a virágokba kapaszkodva fejezik be rövid tevékenységüket. A kikerics egész élete csupán 3-4 nap, ennek ellenére is lehet teljes. Ha elég kihívóan viselkedik, rátalálhat egy lepke vagy netán egy elfáradt méhecske. Ilyen, valóban ritka alkalomkor válik valóra a nappali remény, s az éjszaka leple alatt a megtermékenyült virág lehullatja szirmait, befejezi földi hivatását. Tehát a kikerics számára a remény egyetlen méh vagy lepke beporozhatósága jelenti.

De valóban, mit értünk a remény szó fogalma alatt?

Bizonyos értelemben remélni annyi, mint várni valamire abban a hitben, hogy egyszer be kell következnie. Arisztotelész szerint: a boldogság a legfőbb vágya az embernek. Van, akinek van rá reménye, van, akinek nincs. Abban viszont mindenki szeretne bízni, hogy egyszer boldog lesz. „Vannak, akik nagyon is kézzelfogható és nyilvánvaló dolognak tartják: gyönyörnek, gazdagságnak, kitüntetésnek; mások megint más értenek rajta; sőt akárhányszor ugyanaz az ember hol ezt, hol azt tartja boldogságnak: ha beteg, az egészséget, ha szegény, a gazdagságot... a boldogság tökéletes és önmagában elégséges valami, s egyben minden cselekvésnek a végcélja.” (Arisztotelész: Nikomachoszi etika)

Bonyolult lelki folyamatok alakítják az emberek közötti és az ember-természet viszonyát. Szerencse, hogy bizakodásunk, reményünk túlélheti a mindenki számára mást jelentő boldogságot.

Talán nem gondolunk rá tudatosan, mégis naponta reméljük azt, hogy az elalvás után másnap felébredünk és cselekvéseink célhoz érnek; mint ahogy – a természet törvényszerűsége szerint – az őszi lombhullást a téli álom, majd tavasz és rügyfakadás követi: vagyis újraéled minden.

Ez a remény azonban csak addig létezhet, amíg vannak élet-társulások, ameddig másokat jobban szeretünk, mint önmagunkat. Mert az élővilág sem pusztán hatalmas mennyiségi folyamat, hanem az élni és túlélni akaró egyének és egyedek monumentális hangversenye; melynek színpadán a mindent föloldó nagy taps elmaradása esetén is folytatódik az előadás.

Czetter Beatrix

A vasszécsenyi, lipárti, tanakajdi egyházközségek és a 369. Sz. Liszt Ferenc Cserkészcsapat hírei

Az Üzenet 15. száma után összefogtunk az önkormányzattal, mondván, talán többre megyünk a hívek értesítésében, felkeresésében, a folyóirat külső megjelenésében, ha együtt dolgozunk. Széchenyi-gondolat: összefogni! Egységben az erő. Mindketten ugyanazt akarjuk: jobb embert, kiműveltebb magyarokat, de ne csak testileg, hanem szellemileg is. Történeink talán nem valók hivatalos nagy újságokba; hogy azonban el ne vesszen a történelem számára, időnként összegyűjtjük a mi kis napjaink történetét. Ilyen volt 1992. október 25-én a bérmlálás.

BÉRMÁLÁS

Délelőtt szeretnénk volna tartani, de a püspök úr elfoglaltsága miatt meghíúsult tervünk. Végül is délután 4 órakor a tanakajdi templomban került sor a bérmlálásra.

Vendégeink voltak a kerületi plébános urakon kívül a szalézi újoncok, hatan, Fias István mester vezetésével.

A díszkapu felállításában a képviselők és a cserkész jelekedtek. Rátz Györgyné (Stenczinger Katalin) nagyon szép „Isten hozta” táblát készített erre az alkalomra. Dr. Lelkes József püspöki helynök urat a helyi plébános, dr. Tóth Jenő fogadta, majd az egyházközségi elnök, Horváth Ferenc üdvözölte a következő szavakkal: Nagy tisztelettel köszöntöm a három egyházközség: Tanakajdi, Vasszécseny és Lipárt egyházközségi képviselőtestületek nevében. Boldog örömmel vettük, hogy 30 év után a mi szalézi plébániánkon lehet megünnepelnünk a Szentlélek ajándékainak kiosztását a bérmlálás szentségében. Az igazi változást mi nehezen tudjuk végrehajtani, de isteni segítséggel, belsőleg, lelkiekben most megtörténhet. Tisztelettel

kérem, ossza ki a Szentlélek ajándékait ifjúságunkra, és imádkozzék mindhárom községért szentmiséjében!

Ezután három bérmlándó leány (Káldy Veronika, Horváth Klaudia és Talabér Adrienn) szavalt a Székely László versét. A szenteltvízhintés után Pagella: Ó kongjatos, bongjatos tiszta harangok kezdett ének hangjaira vonultunk be. A szentmisén közreműködött a KINGA énekkar, Halmos H-moll miséjéből énekelték az Agnus Dei-t, valamint a Werner-mise részleteit. Az Egyetemes könyörgéseket Lolbert Jánosné Sebestyén Gyöngyi olvasta fel.

Mise végén Molnár Péter Sík Sándor-versrészlettel köszönte meg a szertartást.

„Hiszem a Krisztus gyűjtotta tüzet,
A Szellemet, aki a Szeretetet,
Aki Szent Péter ajakán rivall,
Hegyeket bont, szíveket áthidal.
És hét csatornán csorgatja beléd
Az élesztő kegyelem kútfejét.
Ki tüzet gyújt az embergondolatnak,
Kiből fölébe nőhetsz tenmagadnak,
És mosolyoghatsz, alkothatsz, ölelhetsz.
Hiszek Istenben, hiszem a Szentlelket...”

Csapody Ádám pedig a plébános úrnak köszönte pár szóval, virággal, két kis gyertyatartóval az előkészítő munkát. A két himnusz után a Tengernek fényes csillaga kezdetű dal és egy népének után ért véget az ünnepi szertartás. Jelen voltak még: Kovács Aladár vépi, Gerencsér István szentkirályi, Bakó László nemesbódi, Hencz József csemeszkopács-sorokpolányi, Tóth Ferenc rum-sorkifaludi plébánosok.

Ebben az évben 80-an bérmlálkoztak.

(Kis mozzanat: ekkor kapta a 14 ministránsfiú

mellére a kis fakeszteret, melyet Szabó Zoltán vele-mi asztalos nagy szaktudással, mint első munkát készített.)

*

Angelo Acerbi pápai nuncius 1992. november 11-én felavatta a szombathelyi Katolikus Továbbképző Intézetet. Ennek helyi előfutáraként mi is létrehoztuk a jelöltek körét.

Lipárton nagy hagyománya volt a CREDO-nak, így az elnevezés is CREDO-csoport. Elnök: Sebestyén Brigitta. Helyettes: Varga Júlia. Titkár: Imre Júlia. Gondnok: Pintér Mónika. Hirdetőtáblás: Lehel Zsuzsanna.

Szécsenyben SPERO-csoport. Elnök: Molnár Péter. Helyettes: Németh Adrienn. Titkár: Bódis Attila (írnök). Gondnok: Talabér Adrienn. Hirdetőtáblás: Horváth Klaudia.

Tanakajdon OMBI-csoport. Elnök: Szücs Katalin. Helyettes: Csapody Ádám. Titkár: Borhi Tamás. Gondnok: Kiss Csilla. Hirdetőtáblás: Dénes Barbara.

*

December 11-13. között lesz az adventi lelki felfrissülés. Úgy, mint tavaly, most is Polán Hildebrand pannonhalmi bencés tanár úr jön. Terv szerint mindenütt 2-2 lelkigyakorlat lesz.

Lipárt: 11., pénteken 5 órakor, szombaton szintén 5-kor.

Szécseny: 12., szombaton 10 órakor a kultúrházban, vasárnap 8-kor.

Tanakajd: 12., szombaton 3 órakor és vasárnap. Vasárnap délután a bencés tanár úr még részt vesz az öregek napján. 1993 tavaszára egyhetes missziós lelkigyakorlatot tervezünk.

Összeállította:
Dr. Tóth Jenő

Udvarias kiszolgálás, bőséges kínálat a zöldség-virág üzletben

Kíváncsívá tett, hogy milyen meggondolásból foglalkozik valaki falun zöldség- és virágeladással, ahol majdnem minden kertben megterem a főzéshez szükséges nyersanyag. A fővárosi élet után miért esett a választás éppen Vasszécsenyre? Nos, kérdéseimre készséges válaszokat kaptam Elek Jánosné-től, aki zöldség-gyümölcs kiskereskedő.

– Valóban budapesti származású vagyok, de közeli rokonaim is élnek itt. Sőt, Vasszécsenyben fogunk végleg letelepedni, már vettünk telket a Rózsa utcában, majd az üzlet is ott lesz. A jelenlegi csak ideiglenes, látja milyen szűk a hely. Egyébként minden hét végén megyünk Budapestre, mert az árut onnan szereztük be, így tudunk a szombathelyi piaci áraknál olcsóbban eladni.

– Nézzem a nyitva tartást az ajtón, úgy gondolom ez nemcsak a helybeliek számára kedvező!

– Megpróbálom a vevőkhöz igazítani. Jelenleg (hétfőtől péntekig) de. 7–10-ig és du. 2–6 óráig van nyitva az üzlet. Szombaton pedig délelőtt 8–12-ig, ezt igénylik, ezen a jövőben sem fogok változtatni. Ellenben a téli hónapokban (január, február, március) úgy tervezem, hogy hétköznapokon folyamatosan éjjel 8-tól du. 3-ig lehetne vásárolni. Karácsonyig még marad a megszakított, régi nyitva tartás.

– Biztosan kialakult már a törzsvevőkör, hiszen május óta tevékenykedik itt. A vásárlók nagy része honnan tevődik össze? Csak falubeliekből vagy távolabbiak is jönnek ide?

– A vásárlóközönség elég vegyes, a többség természetesen helybéli, s tényleg vannak törzsvevőim. Az sem utolsó szempont, hogy akik Szombathelyen dolgoznak – ez a többség – nem kell buszon cipelniük a zöldséget, gyümölcsöt, virágot. Ha megtalálják, amit keresnek, többször bejönnek, ebből rendszer lesz, mebelőlük pedig törzsvásárló. Folyamatosan felmérem az igényeket, úgy szerzem kéibe az árut. Számomra nincs lehetetlen...

– Itt jóval olcsóbbak a gyümölcsök, zöldségek, bár az utóbbi áraiban tájékozatlan vagyok, ugyanis a zöldség nálunk is megterem. De a banán, narancs terlegesebb 10–15 Ft-tal kerül kevesebbe, mint Szombathelyen.

M: – Szívesen tájékoztatom mindenről, talán mondom sorban, ahogy a polcon következnek: körte 45 Ft/kg, I. osztályú alma 52 Ft/kg, narancs 120 Ft/kg, banán 85 Ft/kg, kiwi 22 Ft/db, mandarin 150 Ft/kg. Zöldségek: paprika 138 Ft/kg, párospaprika 12 Ft/db, paradicsom 146 Ft/kg. Ezek primőrök, a paprika Izraelből, a paradicsom Hollandiából származik. Van kelkáposzta és piroskáposzta 56 Ft-ért, a kínai kel 60 Ft/kg, karfiol 83 Ft/kg, hagyma 24 Ft/kg, lilahagyma 40 Ft/kg.

– Kelendők ezek a zöldségek itt falun?

– Az idei év kivételes volt a szárazság miatt, ezért nyáron az eltevésekhez

volt keletje a káposztának, paprikának. Remélem, ha szárazság nem lesz, akkor is venni fogják. A gyümölcsöket pedig szinte egész évben keresik.

– Az üzlet nevében ott a virág szó, valóban foglalkozik azok eladásával is? Megrendelésre hozza, vagy egyébként is van tartálék?

– Éppen ezt akartam még elmondani... de jöjjön, máris mutatom a szerény készletet.

Sajnos, a hely szűkösége miatt egy belső helyiségben találhatók a virágok. Szegfűt láttam mindössze 50 forintért, pirosat és fehérét, cserepes virágokat, selyemvirágot, díszítőkellékeket. Ám ahogy Elek Jánosné elmondta, a hagyományos névnapokat számon tartja, olyankor többet hoz. Virágokra általában rendelést vesz fel, akár esküvői, akár temetési csokrot is készít. Ezeken kívül lehet üdítőitalokat, 3 féle sört, alapvető élelmiszereket, csokikat, cukorkákat, cigarettákat venni.

Lám, ilyen kis helyen mennyi minden kapható. Tanúsíthatom, hogy a kiszolgálás gyors, udvarias, mindenkinek jár a „személyhez szóló” mosoly.

A kedvesség pedig a jó kereskedő tulajdonságai közt első helyet foglal el.

Zöldség, virág és kedvesség a Dózsa utca 28-ban! (bea)

Idősebbek köszöntése

A tavalyi évhez hasonlóan idén is szeretnénk községünk idősebb lakóit (a 65 év felettieket) egy kis ünnepség keretében vendégül látni a VIV-kasztélyban, 1992. december 13-án 15 órakor.

Vendégszerepel az UNGARESCA néptánc együttes, valamint a KINGA énekkar, karácsonyi énekekkel.

A község távolabbi részén lakókat a termelőszövetkezet autóbusszal szállítja a kastélyhoz és vissza. Akik már nehezen mozognak és nem tudnak eljönni, azoknak a vásárlási utalványon felül egy kis ajándékkal kívánunk örömet szerezni. Ezeket természetesen a Vöröskereszt önkéntesei segítségével házhoz szállítjuk.

A település minden lakójának, de legfőképpen a szüleink, nagyszüleink sok megpróbáltatást megért nemzedékének, a magukra maradtaknak kegyelemteljes, boldog karácsonyt kívánok magam és a képviselő-testület nevében.

Varga Dezső
polgármester

A falusi spartakiád keretében – megyei szinten – Vasszécseny csapata az összes sportágban szerepelt. Az összesített pontversenyben 1. helyen végzett tizennyolc vasi település közül. A spartakiád versenyei gyakorlatilag februártól novemberig tartanak, az évszaknak megfelelő k sportágban.

Sportágak: asztalitenisz, sakk, röplabda, kézilabda, kispályás labdarúgás, lövészet, atlétika, teke.

A női kispályás labdarúgás döntőit Vasszécseny I. csapata nyerte, 3. helyen Vasszécseny II. csapata végzett. Tekében: Női csapat: 1. Vasszécseny I. 663 fa; 4. Vasszécseny II. 589 fa. Egyéniben: 2. Kelemen-Ferencné 179 fa. Férfi csapat: 3. Vasszécseny 1347 fa.

A falusi spartakiád versenyeiben Vasszécseny már 13 éve részt vesz, alsó korhatár minden

sportágban 14 év. Szívesen fogadnak jelentkezőket bármelyik sportágban.

Sajnálatos, hogy az ország megyéinek mintegy 40 százaléka abbahagyta a versenyzést, így az országos rangadókra nem kerülhet sor.

Az ÖREGFIÚK körzeti labdarúgó-bajnokságot öt csapat részvételével rendezték meg, Vasszécseny a 3. helyen végzett.

LABDARÚGÁS. A megyei II. osztály szombathelyi csoportban az utolsó öt mérkőzés eredményét közöljük: Vépi KSK–Vasszécseny 0:1, Vasszécseny–Posta 0:0, Bük–Vasszécseny 4:0, Vasszécseny–Felsőcsatár 1:0, Gyöngyösméti–Vasszécseny 2:1.

A felnőtt és az ifi csapat veretlen maradt hazai pályán az őszi idényben. (Az őszi forduló végeredményét pontszámban és helyezésemben a következő számban fogjuk ismertetni!)

Kialakult az állandó keret, melynek tagjai: Horváth Károly (kapus), Szilvás István, Viszkei Gyula, Bíró László, Bíró Zoltán, Varga Zoltán, Kiss Ferenc, Oláh Miklós, Gombkötő Ferenc, Kiss Gábor, Bíró Barna, Kiss László, Varga Zsolt, Iszak Sándor, Geosits Norbert, Imre Tibor, Erős Róbert.

Jelenleg a sportpálya felújítása folyamatban van,

a tavaszi szezonra elkészül a pavilon is. A mérkőzések átlagos látogatottsága: 100–150 ember.

A tömegsport kb. 70 sportbarátot mozgató meg szám szerint. A teljesség igénye nélkül mondhatunk köszönetet az éves munkáért, segítségért, név szerint: Sövegjártó Jánosnak, Pammer Istvánnak, Pungor Lászlónak, az Alpési sörkertnek (a rendezvényekért), a tsz-nek (a csapat szállításáért), Németh Imrének, Kovács István-nak, Takács Józsefnek, Tóth Józsefnek, Viszkei Gyulának, Balázs Imrének, Kovács Andrásnak, az önkormányzatnak, a szurkolóknak és mindenkinek, aki bármilyen formában támogatta az egyesületet.

Gratulálunk az eredményekhez, és sikeres felkészülést kívánunk a tavaszi idényre!

Úgy vélem, a sport szeretete jóval nagyobb összetartó erő, mint a siker maga. Érdemes elgondolkozni egy amerikai atléta, olimpikon következő mondatán, mely bármely sportágra vonatkoztatható, sőt... „Nem azért ugrunk, hogy akadályokat küzdjünk le, hanem azért állítunk akadályokat, hogy ugorhassunk.”

A sporthírek összeállításában Kiss Ferencné, Pungor László és Szandi Sándor segítette.

Czetter Bea

A KÁRPÓTLÁSI FÖLDÁRVERÉSEK

IDŐPONTJA:

December 9. 8 óra 30 perc.

Helye: Tanakajd, kultúrothon.

December 11. 8 óra 30 perc.

Helye: Vasszécseny, Polgármesteri Hivatal.

• ÜZENET • A VASSZÉCSENYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA • Megjelenik alkalmanként. Felelős kiadó: VARGA DEZSŐ polgármester. Szerkesztette: CZETTER BEATRIX. Készült a PANNONPRESS KFT. gondozásában. Szövegszerkesztés: SZÜV Typo-team. Nyomdai munkák: Vasiterv nyomda.